

מספורי המגיד

"בומרנג"

המעגל השלישי – בעין הסערה

דרמה מדהימה עם מסר חד מאד!
המסלול האחרון הלא צפוי לחלוטין.

פרק [8] (פרק קט"ז) "מי יציל את אריאלה?"

מעתה העלילה המפותלת תרוץ בשני מישורים. מחד נמשיך לעקוב אחרי שלומי ציער איך הוא יתמודד עם החוטפים שלו, האם ישתף פעולה כי אין לו דרך אחרת איך לחמוק מידם, או שראשו העקום ימשיך להתעקם ויעשה דברים שרק יעמדו לרעתו.

במישור השני אנחנו חוזרים אל דודי וצילה סטוויצקי, שניהם יודעים היטב שפרק החזנות הוא מאחוריהם, כל הניסיונות להשיג משרה חזנית באחד המקומות הראויים בקצווי תבל אינם בהישג יד, אין בית כנסת ראוי לשמו שירצה את דודי כחזן אחרי שהוא שומע עליו שירים ותשבחות מהגבאי פסח שולביץ שדואג לקלקל לו כל הצעה טובה.

דודי וצילה מבינים את המסר, החלק החזני הסתיים, לא משם תצמח הישועה, מעתה צריכים לחפש דרך אחרת איך מתפרנסים ומשיבים את החוב הגדול שעוד רובץ עליהם היטב.

לגלגל חובות לא בא בחשבון, כי אם לוקחים חוב צריכים לדעת איך מחזירים אותו, כרגע אין לדודי את האפשרות לקחת כל שנה חוב של עשרת אלפי דולרים להשבת החוב לקליניקה הרפואית, חוץ מעוד כמה אלפים טובים עבור התצרוכת הקיומית, פעם אחת אירע להם נס מיוחד, אבל אסור לבנות על ניסים, הפרק שלנו יגלה שסיפור נוסף מצטרף אליהם ואיתו הם יצטרכו כעת להתמודד.

~~~~~
לאחר ההודאה המביכה של שלומי על רקימת עלילת דם נפשעת כנגד שנוא לבו דודי סטוויצקי, משתררת לפתע שתיקה ארוכה בחדר, איש אינו מוציא הגה מפיו, לחוקרים

מספורי המגיד

יש את כל הזמן בעולם, הם רוצים לראות את נקודת השבירה של שלומי, אבל שלומי הוא אגוז קשוח, הוא לא רוצה להראות סימני מבוכה כדי שלא להעמיק את קברו.

לאחר 40 דקות של שקט מעיק, החליט אחד החוקרים לשבור את השתיקה.

"אם נראה לך שלומי שאתה תצא מהסיפור חלק יש לך טעות, יש לנו את ההודאות שלך שמוקלטות, יש לנו גם עוד הקלטות שאינך יודע עליהן, אתה אצלנו במעקב תקופה ארוכה מאוד, כך שלא תוכל לחמוק מזורעות החוק.

אנו מודיעים לך בזאת כי תועמד למשפט חשאי, כדי שהמשפט יהיה הוגן, זכותך לשכור עו"ד מטעמך, אבל אנו מודיעים לך מראש שהסיכויים לצאת מכאן זכאי שואפים לאפס, אבל יש לך אפשרות חנינה אחת ואנו חותמים לך על כך שאם תענה לנו תקבל חנינה מתחת לשולחן".

"אני לא מבין מה פירוש מתחת לשולחן? אני יכול לקבל הסבר יותר מפורט"

"בהחלט. תראה על פי החוק היבש, אתה במצב קשה מאוד, ביצעת בגידה קשה שנוגעת למספר מדינות, אם ארה"ב תדע שאתה נמצא אצלנו היא תבקש שנסגיר אותך לשם, אתה יכול לבד להבין ששם תמצא את עצמך במצב הטוב ביותר שהם יתנו לך, בית כלא לא מהמשופרים [בלי שום תנאים שנותנים למחבלים] עד סוף ימך, אבל יש סיכוי גדול מאוד, שתקבל מוות על גבי כיסא חשמלי, אם ירחמו עליך מאוד, תוכל לקבל זריקת רעל קטלני ביותר שתסיים את חיך תוך דקה אחת, לא תחוש בצער המוות, כי תורדם עד שלא תחוש שעברת לעולם שכולו טוב

יתכן מאוד שלישראל יש נגיעה בקשר אליך, כי הפשעים של המאפיה שעזרת להם הסבו נזק רב מאוד לכלכלה הישראלית, לכן אין ספק שברגע שהמדינה תדע שאתה נמצא אצלנו ביד, היא תעמיד אותך למשפט, גם אצלנו לא תמצא רחמים גדולים, רק שלא תקבל משפט מוות, אבל בהחלט תגמור בכלא את ימי חיך"

הדברים נאמרים בקור מצמית ביותר, שלומי מתחיל לרעוד בכל חלקי גופו, כמה שהוא מנסה לשחק אותה קשוח, הוא אינו כזה, הוא לא מסוגל לעבור כאלו ייסורים, אם יש אופן של חנינה למה שלא יקבל את התנאים?

"ואם אלך לפי המתווה שלכם, עדיין אין לי מושג מה אתם רוצים להציע לי, אבל נניח שאני מסוגל לתת לכם את מה שאתם מבקשים איך אחמוק מהיד של ארה"ב וישראל?" "שאלת שאלה טובה מאוד, את זה לא נוכל לומר לך כאן, אתה תקבל את זה בצורה קצת מסתורית, אבל דבר אחד אוכל לומר לך שזה יהיה ממש לטובתך"

"אתם מדברים עמי בצורה מסתורית מאוד, אם כך מה עשיתי? אתם תוציאו ממני את כל הסחורה שיש לי להציע ואחרי כן תפקירו אותי לכלבים, אז אם כך אני לא משחק אתכם שום משחק".

מספורי המגיד

"הבנתי, אתה תקבל את ההתחייבות לפני שנוציא ממך את הסודות זה על אחריותי".

"מותר לי להקשות קושיא פשוטה" לא נרגע עדיין שלומי מהסיפור.

"תשאל כל מה שאתה רוצה, נשתדל לענות לך בהתאם.

"אני מבין שאתם לא עובדים יד ביד עם מדינת ישראל, כי לפי החוקים היבשים לא עושים איתי "מסחרה" אתם פשוט מעמידים אותי למשפט כפי שנוהגים כלפי כל "בוגד נאלח", אם כך אם אתם מנסים להסתיר אותי מידי החוק גם אתם סוג של בוגדים, באיזה זכות אתם יכולים לטפל בי, מאיזה כוח אתם באים?"

"אם אתה רוצה, נאמר לך באידיש "פרעגסט גוט" אתה שואל טוב, כרגע אנו לא יכולים לחשוף בפניך את האינטרס שלנו, אבל דבר אחד נוכל לומר לך ישתלם לך לעשות איתנו עסק, כי דרך אחרת אין לך, אם אתה חושש שאנו סוג של מאפיה מקבילה למאפיה שלכם, את זה נוכל להבהיר בפניך כבר עתה.

אנו נמצאים בצד של החוק, אבל לנו יש אופציות שבחוק היבש אי אפשר לעשותם, בפרט אם הדבר נחשף לעין העיתונות, ברגע שאתה עומד למשפט, אתה נופל לזרועות המדיה שהיא אכזרית מאד וקשה להתחכם איתה, אבל אנחנו עובדים בצד האפור במקום שלמדיה הישראלית אין דריסת רגל ולכן אנחנו יכולים לעשות דברים שאם היו יודעים אותם זה לא היה מתקבל ולא מתבצע.

לנו יש דרך, איך להטיל איפול מוחלט על כל מה שנעשה כאן, איש לא יכול לבוא לא לטובתך ולא לרעתך, אתה נמצא בטריטוריה סודית מוחלטת, שרק לנו יש את הגישה אליה, כשנעשה איתך את העסקה איש בעולם לא ידע עליה מלבדך, אבל לנו יש האחריות המלאה שאם תשתף פעולה לא תשב בכלא וודאי שלא תועמד לדין מוות.

כעת יש לך זמן לחשוב באופציות שעומדות בפניך ועליך לענות תשובה כנה שאחריה אין חרטה".

הקול פסק, המלווה של שלומי נעמד לידו והוביל אותו מחוץ למקום, הרעלה התהדקה לראשו, כעת לא יכול היה לראות כלום, כל כך לא סמכו עליו עד שעניו סומו כליל. הוא הרגיש איך שהלה מוביל אותו סחור סחור אין לו מושג לאן הובילו אותו עד שלפתע נפתחה דלת, הוא הובל למקום סגור בו אין חלונות, רק אויר זורם מלמעלה, כדי שלא ייחנק, אור דליל ביותר האיר את המקום, בקושי הצליח אחרי ששוחרר מהרעלה להבחין במיטה פשוטה ביותר ובגדי אסיר.

המלווה יצא מהחדר כדי ששלומי יוכל להיות עם עצמו, הוא קיבל טלית ותפילין סידור תנ"ך ומשניות כדי שיוכל לנהל את אורחות חייו כדת.

***

מספורי המגיד

צילה הייתה רתוקה לעבודה שקיבלה, עבודה מאד מפרכת טעונה הרבה גרפיקה, בעומק העבודה לא הבחינה איך הסלולר מצלצל פעם אחר פעם. רק לאחר חמש פעמים התעוררה מעומק העבודה וניגשה אל הסלולר, היא ראתה חמש שיחות שלא נענו, היא זיהתה את המספר, היה זה של המטפלת של בתה הפעוטה אריאלה, מרת ט. בלומנפלד, צילה נחרדה, מעולם לא מצלצלת המטפלת בהיסטוריה, רק כשצריכים לקחת את הפעוטה מהמעון היא מרימה טלפון, לראשונה היא מצלצלת על הבקר ועוד בכזו היסטוריה.

היא מרימה טלפון אל המטפלת בשאלה מה קרה.

"אריאלה לא נראית טוב, כמעט מרגע שהגיעה היא בוכה בכי היסטורי שמעיד על כאבים, גם היציאות שלה לא מוצאות חן בעיני, אני לא רוצה לתת אבחון, אבל לדעתי עליך לקחת אותה בדחיפות למיון, אנא אל תשתהו אפילו לרגע" מסיימת היא את השיחה.

צילה הניחה את העבודה מידה, היא השאירה פתק על דלת השכנה שברגע שהיא מגיעה הבייתה שתיקח פיקוח על הילדים הקטנים שלה, כי היא יוצאת לפגישה מאד דחופה, היא תעמוד איתה בקשר בהמשך. צילה ידעה שאפשר לסמוך על השכנה בעניינים כאלו, עתה עליה לראות מה קורה עם בתה הפעוטה.

כשהגיעה לפעוטון נחרדה לראות את אריאלה בצורה מדאיגה ביותר, מרגע לרגע הורע מצבה, כעת כבר לא היו צריכים למומחה להבין שמשהו מסתורי תקף את הפעוטה, היא הודתה למטפלת על האחריות ויצאה למיון, בדרך התקשרה לדודי והודיעה לו כי היא בדרך למיון, לאריאלה יש מבט מוזר מאד בפנים, היא חוששת שיש לה צהבת קשה, אין לדעת ממי היא נדבקה, אך צריכים לטפל בעניין בדחיפות עצומה, היא תשמח מאד אם יבוא גם הוא למיון של הדסה עין כרם.

שניהם לא ידעו איזו טלטלה הם עומדים לעבור בשעות הקרובות, בינתיים עמדו שניהם עם ספרי התהילים ואמרו בהתרגשות רבה פרקי תהילים לשלומה של אריאלה הילה בת צילה שה' ישלח לה בקרוב את הישועה.

יומיים עברו על הזוג שעשו משמרות בבית החולים עד שקיבלו את התוצאות המרות שרק יכלו לחלום עליהם. הפעוטה חלתה במחלה ממאירה בכבד, היא חייבת להתחיל בטיפולים אינטנסיביים כדי למגר את השורשים ולהדביר את הגרורות שלא תתפשטנה.

מאותו רגע השתנה סדר יומם של בני הזוג, המחנק המסור ר' שלמה שרפשטיין התרוצץ בין כל העסקנים הרפואיים שימליצו לאן צריכים לפנות. לאחר שלושה ימים הגיע למסקנה כי הטיפול הטוב ביותר יהיה ב"קליבלנד קליניק" שם נמצאים רופאים בעלי שם שמתמחים בשטח זה לא רק במבוגרים אלא גם בפעוטים, אלא שהסיפור הזה כרוך בהוצאות כספיות רבות ביותר, ולזוג היקר דודי ורעייתו אין אפילו את תחילת הסכום,

מספורי המגיד

המחסום השני, צריכים תורם לאונה אחת בריאה של כבד, זה מחייב תואם במאת האחוזים כדי שלא תהיה דחיה מצד החולה.

צילה עשתה מבדק וגילתה כי לדאבונה אין היא תואמת, דודי תואם ביותר אין לו שום עכבה לעשות את הניתוח להשתלה, אלא שלדודי יש בעיה קטנה מאד, אין לו כל אפשרות כניסה לארה"ב, הוצא כנגדו איסור כניסה שכרוך במאסר ארוך טווח.

דודי וצילה נכנסו ממש לייאוש, מה עושים כעת? כל יום שלא עושים את הניתוח עלול לעלות בחיים. את הבעיה של הכסף פתרו די מהר, הדוד רבי שמעון (שימי סטוויצקי) שהיה עתיר כנסים היה מוכן לתרום את כל הסכום עד לפרוטה האחרונה, אבל מה יעשו עם הבעיה שניה? אולי כדאי לנסות לעשות את הניתוח בארץ?

אך בירורים מהירים שעשו גילו שאמנם ניתן לעשות את הניתוח גם בארץ אבל בהרבה פחות סיכויי הצלחה, מה עושים אסור לעכב את הנסיעה אפילו ליום אחד, חיי הפעוטה על כף המאזניים.

בדלית ברירה פנו אל יתר האחים של דודי, מבין כל האחים נחומי היה הכי קרוב להיות תואם, אמנם לא במאת האחוזים אבל היה קרוב ל-75 אחוזי התאמה, נחומי היה מוכן לתרום כמה אונות בריאות מכבדו, הוא מוכן לנסוע ולכסות את כל ההוצאות, אבל כבר מראש הזהירו המומחים שיתכן שהניתוח לא יצליח במיוחד, כלומר יתכן שיצטרכו עוד השתלה נוספת, אבל להצלה מיידית הוא יועיל.

צילה יצאה מלווה בברכות של כל המשפחה נסע עמה רב שלמה שרפשטיין שקיבל על עצמו לטפל בכל העניינים הסבוכים, ומיד אחריהם נסע נחומי התורם. דודי נשאר בארץ לטפל בבני הבית, רב שימי נתן לו סכום כסף מכובד כדי שיוכל להסתדר בינתיים.

הניתוח הצליח חלקית, נחומי תרם את חלקו, והייתה קליטה חלקית, הגוף לא הצליח לקלוט את השתל החדש בשלימות, הילדה נזקקה לקבל הרבה תרופות מונעי דחיה וזה השפיע מאד לרעה על אריאלה.

היה ברור שזה עניין של מספר שבועות או חודשים עד לניתוח החשוב, אם לא ימצא פתרון להשתלה תואמת במאת האחוזים הילדה חלילה וחס לא תהיה.

צילה חזרה שבורה ורצוצה לחלוטין, החיים של אריאלה ניתנו לה למספר חודשים, אבל מה יהיה בהמשך? הם פנו דרך ערוצים של עסקנים חשובים לחפש אחר תורם נוסף מקרבת משפחה מכל סוג שהוא שיתאים במאת האחוזים, עם ישראל נשמע ומוכן להתנדב, הם קיבלו למעלה מעשר פניות של אנשים ונשים עם קשר מסוים לאחת המשפחות שהיו מוכנים לתרום את האונה המבוקשת עבור הכבד, אבל סריקה אחר סריקה שללה את כל התרומות, לאיש מהם לא הייתה רמת התאמה של מאת האחוזים.

התורם היחיד במלוא מובן המילה, זה האבא דודי, אבל דודי אינו יכול לצאת מהארץ, קשה לייעץ לו לשנות זהות, דודי אינו בנוי להתחפש, הוא כל הזמן יצטוץ לחיות תחת

מספורי המגיד

זהות שאולה להסתובב בכל מיני מקומות ותמיד לחיות בפחדים נוראים שאולי יהיה מישהו שיגלה שהוא אינו האיש שמתחת לזהות.

צילה שבורה ורצוצה, היא חוזרת בכל יום הביתה ורואה את אריאלה שלה חלשה, אמנם היא לא בסכנת חיים, אבל היא ממש פגיעה מכל משב רוח, המערכת החיסונית שלה לא גבוהה במיוחד, היא נזהרת לא לשלוח אותה לפעוטון, אבל גם בבית היא באה במגע עם האחים והאחיות שלה, מדי פעם היא מתקררת ומקבלת שפעת או אפילו דלקת ריאות.

מה עושים? כמות התרופות והנסיעות ברכבים עולים הון, היא כמעט וכבר לא מסוגלת לעבוד, היא מתביישת לשלוח את דודי לבקש מדוד שימי עוד עזרה, כמה היא יכולה לקבל נדבות ולחיות בהרגשה של נזקקת? איך פורצים את החומה הגדולה שמקיפה אותם?

לאחר אין ספור לילות לבנים, היא קיבלה החלטה, עליה לפרוץ בדוך לא שגרתית את המחסום.

***

שלושה ימים עברו על שלומי כאשר איש אינו מתייחס אליו, מלבד אדם לבוש רעלה שמכניס לו ארוחות ומסתלק, השעמום אוכל אותו לחלוטין, הוא אינו יודע מה הם רוצים ממנו, הם מניחים לו לחיות את חייו ברוגע, אבל לא נותנים לו לצאת, נראה שהוא יהיה כלוא עד שלא יצעק שהוא מוכן להסדר.

לאחר ארבעה ימים נכנע כליל, הוא החל לדפוק על הדלת במשך שעות, כדי שישמעו אותו. שעות רבות עברו עליו עד שהגיע משוב.

בחצות הלילה נפתחה הדלת, דמות עטופה בברדס שחור שכיסה את כל הפרצוף נכנסה תוך שהיא מעמעמת את הקול.

"מה יש לך לומר"? נשמע הקול האטום.

"אני מבקש שתחזירו אותי אל החוקר, אני רוצה לדבר איתו, אני חייב לדעת מה יהיה איתי, בשום פנים ואופן אני לא מוכן להיות כאן עוד רגע נוסף".

"יש לך דרישות מרובות, אבל זה לא הולך על רגל אחת, אני צריך להעביר את מה שאמרת, אני לא מתחייב שיענו לך מיידית, זה לא בסמכות שלי, אבל אומר להם שאתה רוצה פגישה דחופה".

"תעשה לי טובה אני לא יכול להיות כבול בכלוב, אני לא שימפנזה, אני יצור אנוש ורוצה לחיות בבית נורמלי ולא בבית כלא טחוב ונאלח".

"נא לא להוציא שם רע" על הבית מלון שלנו, יש מקומות הרבה יותר גרועים, כנראה שלא טעמת את הטעם של צינוק ובית כלא בסיביר, אנו ביחס אליהם מלון 5 כוכבים,

מספורי המגיד

בהתחשב שעוד לא שילמת אגורה שחוקה על האירוח ועל הארוחות הטובות אתה צריך פשוט לצאת בריקוד".

שלומי הגיב בשתיקה רועמת. מה יש לו לומר לציניקנים? כל מי שהוא מתעסק עמו משתיק לגזע הזה. אין לו כוח לענות לכאלו רשעים. אבל הוא יודע שהוא חי על "זמן שאול". אין לו הרבה ברירות, הוא חייב לענות בחיוב למה שהם מתכוננים להציע לו בתקווה שלא סחטו אותו בחינם.

"אני מבין שעדיין אין לך תשובה, למה שדיברו איתך, אין בעיה, אתה יכול לחזור לחדר שלך עד שהשכל שלך יבין שאתה לא מתעסק עם סוחרים אלא עם אנשי חוק שיכולים להושיב אותך למשך כל החיים בבית כלא בתנאים הגרועים ביותר, עליך לענות לי כעת תשובה ברורה, אתה מעוניין לענות בחיוב למה שדיברו איתך לפני מספר ימים? כן, אני מוכן לכל תנאי, אבל מבקש חסד, אל תענו אותי יותר".

"זה לא בידיים שלי, אני סך הכל שליח ויכול להעביר את בקשתך, מעבר לזה אני לא יכול להתחייב"

"בסדר, תעשה עמי חסד תעביר את התשובה שלי בהקדם האפשרי, אחרת אתאבד ותתעסקו רק עם הגופה שלי"

"להתאבד?! זו כבר ג'סטה מדי רצינית, אנחנו נחליט מתי אתה מסיים את הביקור שלך בעולם, אנחנו נעשה זאת לפי ההנחיות שלנו, אבל לך אין את הזכות, אתה לא תוכל להתאבד אפילו אם תרצה, עד שלא נקבל את כל התשובות שאנו צריכים לקבל.

ובקשר למידע עליך אל תדאג אתה מפוקח על ידינו 24/7 מלבד זאת סילקנו ממך כל דבר שיכול להביא למותך, בדקנו את גופך וסילקנו ממך כל סוגי הגלולות שיכולות לקרב את קיצך, לא יהיה בקרבתך שום מתכת אפילו לא קהה, כמו כן לא יהיה בקרבתך כל סוג חבל שתוכל לתלות את עצמך, האפשרות היחידה שאתה תוכל להתאבד... אממ כן, יש עוד אפשרות, אבל גם את זה לא נאפשר לך"

מלבד זאת נזכיר לך שליטול את החיים במו ידך זו היא רציחה גמורה, אין הבדל בין ליטול את חיי הזולת לבין ליטול את חיי עצמך, אינך בעל הבית על חייך רק הבורא עולם יסלק אותך מן העולם ברגע שתגיע שעתך".

"אני פשוט לא מאמין שאפיקורס כמוך יכול לתת לי דברי תוכחה, לך אין כל קושי לסלק את חיי בייסורים איומים, ולי אתה נותן תוכחה על העלאת אפשרות כזו?!"

"אני לא משחק אותה צדיק, לי יש מערכת חיים אחרת עליה גדלתי, אבל אתה שגדלת על מערכת חיים שונה שמקדשת את חיי האדם, מדבר בכזו קלות על התאבדות?!"

"תפסיק להוכיח אותי ותעשה את מה שביקשתי ממך לפני שאתחרט על ההסכמה".

[illegible]

<http://mevaser-tov.ru/index.php/he/the-maggid>